

[Statsministeren.]

man vil have store Skattnedsættelser, synes jeg nok, at det ærede Medlem kunde være saa kulant at medvirke ogsaa til nogle Udgiftsformindskelser, thi ellers er det sikkert, at saa er det ærede Medlem med til at skyde paa Vognen, som bærer hen mod Afgrunden. Det ærede Medlem siger imidlertid tværtimod, at han og Venstre vil ikke være med til dette Forslags Gennemførelse. Han sagde, at han vilde ikke være med til Ødelæggelse af den Militærordning, vi nu har faaet. Ja, jeg tror egentlig ikke, der er meget at ødelægge. Det vilde tværtimod, hvis man ophævede det nu bestaaende Kram, blive en efter Landets Forhold bedre afpasset Tilstand, som opnaaedes ved det saakaldte Afrustningsforslag med den virkelige Bevogtningstjeneste, der kan planlægges og effektueres i Henhold til det Forslag. Naa, men det bliver der nok Lejlighed til at drøfte senere med det ærede Medlem. Hans Beklagelser har ingen Hjemmel, og hans Paastand om, at det ikke er noget nævneværdigt, der kan spares, er heller ikke rigtig. Det kommer naturligvis an paa, hvor flot man ser paa Tingene, men med den Sans for Sparsommelighed og smaa Penge, som nu en Gang er Regeringen egen, regner vi virkelig ogsaa en Snes Millioner for noget.

Det ærede Medlem Hr. Krag talte om det skitserede Program overfor Arbejdsløsheden, og han var — selvfølgelig, kan jeg sige — ogsaa paa det Punkt afvisende, og mere afvisende end det konservative Partis Ordfører. Jeg tror nok, at det ærede Medlem Hr. Krag med Hensyn til Bedømmelsen af Arbejdsløshedsforslaget nogenlunde var paa Højde med det kommunistiske Medlem, der senere talte. Det ærede Medlem Hr. Krag sagde, at Arbejdsløshedsprogrammet bliver en Skueret. Ja, det afhænger ganske af Venstre og de Konservative. Vi erkender, at de har Magten i Landstinget til at gøre alt, hvad der vedtages i Folketinget, til Skueretter. Jeg fik et stærkt Indtryk af, at dette er Venstres Mening, det ærede Medlem gned sig i Hænderne, billedlig talt, med et frydefuld Blik i Øjet ved Tanken om alle de Besværligheder, som den vedvarende Arbejdsløshed vilde forvolde, uden at noget kunde gøres derimod undtagen Frembæring af nogle Skueretter. Men det ærede Medlem kan være overbevist om, at hvis hans Parti handler paa den Maade, og hvis det skulde lykkes at faa det konservative Parti med til en saadan negativ, samfundsfiendt-

lig Politik, saa vil ogsaa et tungt Ansvar komme til at hvile paa dem, der modsætter sig, at noget positivt udrettes i denne alvorlige Tid.

Det ærede Medlem Hr. Krag ironiserede — jeg kan sige: selvfølgelig — over, at et Raad skal beskæftige sig med en Række helt nye Opgaver. Det er dog vist temmelig rimeligt, at man tilkalder sagkyndig og i det hele taget kyndig Bistand til Behandling og eventuel Udførelse af Planer, som ikke tidligere har været behandlet hverken i Ministeriet eller i Rigsdagen. Det er aldeles ikke nogen ukendt Fremgangsmaade hverken herhjemme eller andre Steder. Det ærede Medlem Hr. Krag kan nok erindre, da hans Regering „løste“ Industrikrisen. Dør var rigtignok Udvalg, saa det kunde blive til noget, og Resultater, ikke sandt? Det ærede Medlem har vel i tydelig Erindring, hvilken mæg ig Beretning der blev afgivet fra dette Industriudvalg, med det ene Spark efter det andet til de arbejdsløse og de Industrifolk, der klagede deres Nød. Det Udvalg, der nu tænkes nedsat, skal efter Planen søge at faa positive Resultater ud af nogle Forhandlinger, som ikke behøver at tage overdsven lang Tid, og det vil forhaabentlig ogsaa lykkes at komme til et positivt Resultat i Retning af Formindskelse af Arbejdsløsheden. Det ærede Medlem mente, at Socialministeriets Arbejdsudvalg kunde have gjort dette Arbejde. Det tør jeg jo ikke benægte, jeg har ikke i min Erindring, hvorledes dette Udvalg er sammensat, saa vidt jeg hørte, sagde det ærede Medlem, at det var 3 Gange saa stort, og det synes jeg er en Fejl ved et Udvalg, der skal arbejde hurtigt og gøre en positiv Indsats. Men ellers maatte det vel være dette Udvalgs egen Opgave at tage Initiativ til det, naar der foreligger en Situation som den nuværende, og naar dette ikke er sket, synes jeg, at andre maa tage fat paa Opgaven med den Vejledning, som Ministeriet er i Stand til at give. Jeg kan overhovedet ikke forstaa, hvorfor det skulde være dumt eller urimeligt at overdrage en lille Kreds af forstaaende Folk en saadan ekstraordinær Opgave som den, der her er Tale om; jeg kan ikke se Rimeligheden i den af det ærede Medlem fremførte Kritik, hvis man da ikke er interesseret i Arbejdsløshedens Opretholdelse og i stadig at øve Modstand mod alle Foranstaltninger, der sigter til det modsatte.

Det ærede Medlem forkyndte sluttelig, at nu var Regeringens Parole: bestil mindre! Jeg ved ikke, hvem der har udstedt den Parole, men under mit Forsæde er det i